

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Deželni zbor kranjski.

(XIV. seja dne 21. januarja 1887.)

(Konec.)

Poslanec Hinko Kavčič poroča v imenu gospodarskega odseka o prošnji vipavskih prebivalcev za uravnavo voda v Vipavski dolini. Poročevalec pravi, da so mnoge vipavske občine izročile po poslanci Lavrenčiči prošnjo zaradi uravnavanja voda. Te prošnje ponavljajo se leto za letom, sama c. kr. vlada in deželni odbor sta podpirala te prošnje, a pripomočki bili so le preskromni, da bi se bilo ustvarilo kaj stalnega. Inženier, kateremu se je do tično delo izročilo, ni bil nikakor sposoben tehnik, vsaj v vodovodnih zadevah ne. Vse mnoge žrtve, izdane za obrambo voda, odstranjene so bile v par urah. Vsi jezovi odpluli so v kratkem času in voda teče sedaj, kakor poprej nikdar, ruši na vseh krajih in preplavlja povsod. Leta 1875 izdelal je inženier Klemenčič načrt za uravnavo Bele, katera stoji v proračunu 34.000 gld., izvršilo se je zadnja leta

za 5000 gld. in posestniki so z delom jako zadovoljni in zmatrajo to delo kot jako dobro. Potok Vipava preplavlja dobre, sladke travnike. Krma postaja kislja in ni v porabo za živino. Potok Močilnik je uravnati le v dolgosti kakih pet kilometrov proti Vipavi, potem za več let ne bode delal škode. Poročevalec izraža željo, naj bi kmalu prišel inženier za vodovodne stavbe v Vipavo, kajti v tem kraju bilo bi delo lahko zaradi ugodnih vremenskih odnošajev. Vsaj dva meseca moglo bi se prej pri-četi nego na Dolenjskem in Gorenjskem. Poročevalec Kavčič konečno nasvetuje, naj deželni zbor sklene:

1. C. kr. vlada se prosi, naj pošlje izvedenca v Vipavsko dolino v ta namen, da vse preišče, kar je potrebno za urejenje tamošnjih voda, oziroma potokov;

2. da se na tej podlagi prirejeni načrt kakor hitro mogoče izvrši z državnimi pripomočki, to je da se c. kr. vlada naprosi, naj za to izvršitev dovoli primerno podporo iz državnega melioracijskega zaklada;

3. deželni odbor se pooblašča, naj za dela, katera se morajo neobhodno še v tekočem letu izvršiti, dovoli potrebno predplačilo iz deželnega zaklada v znesku 1000 gld. in da predloži po dogovoru s c. kr. vlado potrebni načrt postave za izvršitev teh projektov deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju.

Poslanec Lavrenčič priporoča predloge gospodarskega odseka, a svota 1000 gld. zdi se mu premala. Ne bode sicer stavil posebnega predloga, saj ne dvomi, da bode deželni odbor to prošnjo nemudoma rešil in vse storil, da se pomaga Vipavski dolini proti žugajoči povodnji. Nesreče, katera se je zgodila l. 1885, se je treba obraniti, kajti taka nezgoda napravi več škode, kakor vse, kar se je po malem skušalo storiti proti njej. Deželna vlada je že večkrat uslišala prošnje vipavskih prebivalcev, posebno je iste deželni predsednik baron Winkler zmirom gorko podpiral in pospeševal. Govornik ne dvomi, da bode deželni predsednik tudi nadalje prošnam vipavskih prebivalcev na strani stal in jih kakor doslej gorko podpiral.

Po kratkih govorih dr. Štrbenca, Dežmana in Poklukarja vsprejmo se predlogi gospodarskega odseka.

Dr. Papež poroča o prošnji posestnikov iz mokronoškega okraja za uravnavo Mirne in v imenu gospodarskega odseka predlaga, da naj se to delo proglasi za deželno podjetje in da naj se dotična prošnja izroči deželnemu odboru, ki naj v tej zadevi natančneje poizveduje in o teh poizvedbah poroča prihodnjemu deželnemu zboru. Ko sta poslanca Hren in vitez Gutmansthal gorko priporočala to prošnjo, vsprejme se nasvet gospodarskega odseka.

Dr. Samec poroča v imenu gospodarskega odseka o prošnji več posestnikov iz Mrtvic, Gornjih in Spodnjih Skopic glede topničarskega strelišča. Poročevalec pravi, da ima vojaški erar pravico razlastiti taka vežbališča, torej bi bilo tedaj priporočati, da se z lepa dotične občine pogodijo s c. kr. erarjem. Predlaga pa, da naj se dotična prošnja izroči c. kr. vladi s tem, da naj se ozira pri obravnavah na interese posestnikov.

Poslanec Pfeifer pravi: Da si slavna zbornica napravi neko podobo o prostoru za strelišče poleg Krškega, bi jest o tem strelišči približno navajal primer, če bi se namreč streljalo pri Vižmarji proti Šmartnemu ob desnem bregu Save.

V tem slučaju postavim posestniki iz Ježice, če imajo ob desni strani Save in tudi onkraj svoja posestva, ne bi mogli mej streljanjem, to je od 6 ure zjutraj do 2. ure popoldne svojih parcel obdelovati, pa tudi do svojih onkraj Save ležečih posestev ne bi mogli priti po najkrajši bližnji poti čez Černuški most, ampak po daljnih zamudnih ovinkih bodi si čez Vižmarski most ali pa čez Šmartenski brod.

Ravno tako imajo kmetje iz Skopic, Mrkvic, Viher, Bregov in Drnovega posestva ob desni Save in tudi onkraj Save, do katerih je najkrajša pot preko strelišča čez Brežanski brod, mej streljanjem bo ta najkrajša pot zaprta in bodo mogli kmetje le po daljnih ovinkih priti do svojih parcel, tedaj mnogo dražega denarja zgubiti; tudi paša v vrbinu bo mogla prestatiti mej streljanjem, ravno tako bo mnogo zaprek glede napajanja živine na Savi, zlasti če bi se vodnjaki v poletnem času posušili.

Kmetje pravijo: Mi se nikakor ne ustavljamo prepustiti svoje parcele vojaški oblasti za strelišče, ali mi zahtevamo pravično odškodnino, da naše gospodarstvo škode ne trpi; če se bo namreč po za-

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriot; poslovenil Vinko.)

VII.

(Dalje.)

Brez spanja je prebila noč. Mej tem, ko je veter tožil ter, dejal bi, objokoval ginečo jej srečo, usiljevalo se jej je krdelo spominov zadnjih šest mesecev, in podobe preteklosti dajale so jej še grozoviteje čutiti, kako velik je bil prostor, katerega je zavzemal Jacques v njenem bitji, kako globoke korenine je bila ta ljubezen pognala v njenem srci. Trpela je tem hujše, kar trpljenja ni bila navajena. Prvi pot zadela je njena strastna volja na grozno zapreko ter bila razrušena, odbita. Ko se je zdanilo, mislila je, da je Jacques, hoteč nauk narediti tem živejši, počakal jutra, da pride.

Hotela je upati do zadnjega. Bilo jej je ne-ljubo, da bi poslušala očitania očetova. Zategadelj je velela reči, da jej je slabo in da želi spati. Po tem se je čakanje pričelo z istim menjajočim se strahom in obupom. Slednjič ni mogla več strpeti;

odstranivši zadnji ostanek ponosa svojega, pisala je Jacquesu. V naglici načrtano pismo imelo je v sebi vse njeno srce, vso njeno ljubezen. Poniževala se je, tožila samo sebe ter milo prosila. „Odpusti mi,“ pisala je, „vem, da nesem storila prav in sem kaznovana zato . . . Trpim! Ti si krepak, bodi tudi dober in vrni se k svojej Undini, ki oddaljena od tebe gine žalosti.“

Celina je sama z lističem letela v gostilno.

„Gospod Jacques Duhoux,“ dejala je gostilničarica, „odpotoval je nocoj. Bržkone je dobil slabe vesti, kajti bil je ves potr vtiden. Idoča mimo njegove sobe, slišala sem prav razločno, da je jokal. Ko je stopil na voz, bil je bled ko stena in tako zmešan, da nam je pozabil povedati svoj naslov.“

Skrbeča Celina mislila je, da se je zopet vrnil domov; naglo je napisala na pisma zavi tek še Jacquesov naslov v L . . . ter sklenila list nesti na pošto. „Dobil ga bode jutri,“ mislila je, „odgovori pa lahko s telegramom; tako dolgo pa bodem priprava Antoinetti, da je odpotoval.“

In tako je odšlo malo pismo, skrivajoče v svojih vrstah usodo in vse nade uboge Undine, iz roke v roko do voza brzovlaka, ki je je imel nesti v

L . . . Celo noč je hitelo čez polje, ravnine in gozde, zdaj pretresovano v omahujočem poštnem vozu, zdaj neseno od kadečega se hlapona. V L . . . o odhodu Jacquesovem ničesar neso vedeli ter list poslali nazaj v Auberive, kjer ga je neko jutro pismo noseč vsega mokrega položil na mizo v gostilnici. Takrat zadovoljila se je madame Potoisetova kar s tem, da je pisemce Antoinettino pridružila opravičnim listinam, nakopičenim na nadgozdarjevej mizi. Tam je listič ležal pozabljen, mej tem ko je v hiši v vrvarskeji ulici Antoinetta čakala, gineča od strahu.

Ko je Evonyme čul o nenadejanem odhodu prijateljevem, pričela ga je peči vest in s tako težo na srci ni hotel ostati osamljen. Čutil se je odgovornega za to bridko posledico. Ves skesan je hitel proti domu gospoda de Lisle, pripravljen za pokoro potrpežljivo vsprejeti najgrozovitejša očitania Antoinettina. Toda njegov strah je bil odveč. Podala mu je ledeno roko, bridek usmev jej je za hip šinil preko blelih usten in to je bilo vse; njegovo prisotnost v hiši je komaj opazila. Povsem drugače pa ga je vsprjel gospod de Lisle. Ta se je nekdan nadejal, da bode Antoinetto in Evonyma videl jeden

hitevanji cesarske oblasti samo od parcele do parcele na podlagi katastralnega dohodka odškodnovalo in ne ozir jemalo na prikrajšanje paše, težave napojanja, zaprta pota itd., mora naše gospodarstvo propasti — kajti gospodarski red se ne da preduragati, jutraj moramo živino pasti, potem napajati itd., vse to ne bo mogoče zavoljo streljanja in tedaj nam gre odškodnina ne samo od parcele do parcele, temveč tudi za to, če živine ne moremo pasti, ampak jo moramo v hlevu rediti, če živine ne moremo v Savi napajati in le po ovinkih do naših družih posestev hoditi, kar naklada našemu gospodarstvu mnogo težav, stroškov in zamude časa.

Kolikor je meni znano, ima večina kmetov iz imenovanih vasij svoja najboljša posestva na prostoru oziroma preko strelišča in tudi direktno najkrajšo pot preko tega, če hočejo dospeti do svojih parcel ob Savi — ostale proste parcele zunaj strelišča so večinoma peščene in slabe, tako da se bo kmet iz prihodka teh parcel komaj preživel, davke pa težko zmagoval.

Tedaj prošnjo imenovanih kmetov toplo priporočam visoki vladi, da se odškodnina ne izvršuje samo od parcele do parcele na podlagi katastralnega dohodka, ampak da se tudi ozir jemlje na vse zapreke in težave, ki nastanejo vsled strelišča pri celotnem gospodarstvu omenjenih kmetov.

Ko je še dr. Štrbenec v tej zadevi govoril par besed, vsprejme se gospodarskega odseka nasvet in potem seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. januarja

Ker za plenarne seje **državnega zbora** ni pripravljenega mnogo gradiva, bodo prve dni bodočega meseca le redke. V njih pridejo na vrsto le prva branja raznih predlogov in iniciativnih predlogov. Zlasti se o Plenerjevem predlogu zaradi osnove delavskih zbornice utegne že v prvem branju vneti daljša debata. Odseki so začeli svoje delo. Zlasti budgetni odsek in pododseki za pretresovanje avstro-ogerske nagodbe hitro delajo, da pripravijo gradivo za plenarne seje. — Vodstvo čeških poslancev z Moravskega prevzel je dr. Mezničnik. Voljen je zategadelj v izvršilni odbor desnice in prvim namestnikom načelnika češkega kluba.

Ker se v poslednjem zasedanju **galicijskega** deželnega zbora Poljaki niso ozirali na želje Rusinov, že razni rusinski listi priporočajo, da bi rusinski poslanci izstopili iz deželnega zbora. Ta korak bi pa Rusinom najbrž nič ne pomagal. Njih število v deželnem zboru je tako pičlo, da bi se Poljaki javljali kaj zmenili, če izstopijo. Pri novih volitvah bi pa zgubili še tih sedem mandatov, ki jih imajo, kajti Poljaki bi porabili vsa sredstva, da ne bi bili več voljeni.

Vnanje države.

Kako daleč so zašli privrženci sedanje **bolgarske** vlade v sovraštvo do Rusije, kaže to, da njih organ „Nezavisima Bolgarija“ že priporoča, da bi v cerkvah nehali moliti za carja in njegovo rodbino. To je pa vendar že prevelika nevhvaležnost proti Rusiji, ki je je osvobodila. Ruska vlada ima popolnem prav, da se s tacimi pustolovci neče pogajati, ampak da zahteva, da pustolovci, ki sedaj vladajo, naredijo prostor pravim bolgarskim rodoljubom, ki še niso pozabili dobrot, ki je je Rusija storila za bolgarski narod. Bolgarski emigranti v Bukureštu in Carigradu so se baje sporazumeli, da bodo skupno

skušali napraviti ustajo v Vzhodni Rumeliji. — Cankova so v Carigradu vsprejeli vsi veleposlaniki razen angleškega, slednji ga pa nekda tudi misli vsprejeti. Cankov se je nekda izjavil, da bi se on tudi zadovoljil, če ne odstopi regentstvo, če se le nekateri člani opozicije pokličejo za regente.

Član **bolgarske deputacije** Kalčev dobil je v Sofiji nove instrukcije in je odpotoval v Carigrad. Vlada mu je naročila, da naj Turčijo opomni, da njeno postopanje ne bode olajšalo ohranjenja miru in reda v Bolgariji. Zlasti tega ni prav storila, da je Cankova poklicala v Carigrad. Če bode Turčija še nadalje tako postopala, vlada ne more jamčiti za red in mir v deželi, pa tudi makedonski Bolgari se bodo spuntali. Kalčev je vladi poročal o dosežanem uspehu bolgarske deputacije, ki so nekda še dosti ugodni. Velevladi so svetovali Bolgarom, da naj nekoliko odjenjajo Rusiji, kolikor ne bode škodovalo svobodi in nezavisnosti dežele. Evropa se nadeja, da se bode bolgarsko vprašanje v kratkem ugodno rešilo.

Ruski listi oporekajo, da bi bili Nemčija in Rusija sklenili kako zvezo ali sploh se ti dve državi bili kaj sporazumeli o postopanju pri raznih mejnaronih vprašanjih. V ostalem pa ruski listi kažejo zopet večjo prijaznost Franciji. Tako pišejo „Novosti“, da Rusija ne bode dovolila uničenja Francije, kajti slednja je jedina ovira, da se vse evropske velevladi ne združijo proti Rusiji. Ko bi Rusija imela vojno z Avstrijo, jej ne bode treba vseh vojakov poslati na bojišče, ampak jih bode mnogo lahko postavila na nemško mejo, da se zavaruje proti Nemčiji. Nemčija bode pa morala vse vojne sile poslati proti Franciji, ko bi z njo imela vojno. Rusija nima prav nobenega uzroka, da bi zaradi Nemčije odpovedala prijateljstvo Franciji.

72.000 **nemških** rezervistov sklicalo se bode na 7. dan februarja in to nima drugega pomena, kakor da se bodo vojaki izurili v streljanju z novimi puškami. Vadili se bodo samo 12 dni, potem se bodejo pa zopet odpustili.

Pri volitvah za **dansko** spodnjo zbornico pridobila je vladna stranka 8 mandatov, jednega je pa izgubila. V kodanjskih volilnih okrajih, kjer so bili pri zadnjih volitvah voljeni tudi trije socialisti, pridobila je vladna stranka tri mandate, jednega pa izgubila. V 5 kodanjskem okraju zmagal je socialist Holm. Če tudi je volilni izid za vladno ugodnejši, nego je bil pri zadnjih volitvah, vendar bode opozicija imela veliko večino.

Italijanska vlada odposlala je že 20 stotnih pešcev v Massauah za podkrepljenje. Hkratu je pa dalo poveljniku italijanskih čet v Afriki povelje, da naj se ne spušča v veike boje, ampak stori naj samo toliko, kolikor treba za varstvo narodne časti. Sicer pa vse kaže, da so prvi boji z Abisinčji bili za Italijane neugodni, kajti jim manka vojakov v Afriki. Italijanski listi mislijo, da so Rusi našuntali Abisinčje proti Italijanom in trdijo, da je v abisinskem taboru več ruskih častnikov.

Dopisi.

Iz Gorice 30. januarja. (— Smrt. — Laško židovska kultura. — Homatije v mestnem starejšinstvu. — Čedadskene nune.) — Oprostite, gospod urednik, da so moja poročila zaostala, nit se mi je najedenkrat pretrgala. Sicer pa ni čuda, saj se bi bila tudi veriga pretrgala po udarci, katerega nam je osoda zasolila. Kakor danes je bilo, ko je bil naš Erjavac, naš ponos in voditelj, zdrav in vesel mej nami, a drugo jutro ležal je že mrtev na odru. To je bil udarec, hud udarec, ki je pretresel vsako narodno srce. Toda vidi se, da neizprosna smrt ni še s to žrtvijo zadovoljna, temveč brezozirno maha še vedno po naših vrstah ter nam pobira blage može in nadepolno mladino.

V noči mej 26. in 27. t. m. umrl je za vodenico na Kostanjevici v frančiškanskem samostanu č. o. Evgen Heglar, gimnazijalski učitelj in bivši gvardijan v označenem samostanu v najlepši dobi. Ranjki bil je jako blag gospod in značajan mož, priljubljen v vseh krogih in pri vseh osebah, ki so z njim v dotiko prišle. V petek pa, 28. t. m., zadela je našega rojaka dr. Lisjaka velika nesreča. Po kratki boleznij umrl mu je tisti dan za davico jedini otrok, ljubezniček Henrik, ki je bil veselje in up svojih roditeljev. Smrt č. o. Heglarja ni prišla nepričakovano, blagi gospod bolehal je že dolgo časa; a smrt Lisjakovega dečka izbudila je mej prijatelji, znanci in drugimi senzacijo. Včeraj in danes govori se v narodnih krogih večinoma le o tem srce pretresajočem slučaju.

O smrti ranjkega Erjavca prinesla sta tudi tukajšnja italijanska lista „L'Eco“ in „Rassegna“ notici ter sta poročala o možni prav pohvalno in lepo. Le po židinski uredovan list „Corriere“ pokazal je tudi v tem slučaju svojo notranjo gnulobo, pokazal, na kako nizki stopinji stoji ona židovsko-liberalna stranka, katera nosi na jeziku vedno italijansko kulturo. Uverjeni smo, da pravi, omikani Italijani bi se pač sramovali take tovaršije, ko bi jo istinito poznali. Vlada in nekateri politiki se čudijo, da se širi antisemitizem. Sem naj pogledajo, vse resno premislijo in potem naj povedo, je-li mogoče, da bi mogel kdo drugi kaj hujšega ali tacega pisariti, kakor — žid ali židkinja? — Sprevod nagloma umrlega moža imenuje ta list — ne demonstracijo —, temuč provokacijo, smešno maskerado, ter preti, da bode konec laški potrpežljivosti, ko bi se še jedenkrat kaj jednacega ponavljalo. Bi hotel Bog, da bi ne imeli v Gorici še mnogo let takih provokacij! Vendar kaj namerava list s takim pretenjem? — gospa židkinja in njeni pomagači se menda vendar ne bodo upali na ulici raztrgati trupel naših mrličev?! Ali morebiti pa venderle? —

V mestnem starejšinstvu so mej gospodi očeti zopet male praske. Do sedaj je navadno le Goriški meščan Marzini kazal toli poguma, da je gospodom v mestni palači kako na uho zašepetal; sedaj pa je tudi jeden mestni starejšina, g. Strechel, izdal neki spis na župana in starejšinstvo, katerega vsebina pa najbrže ni bila kaj laskava za čestito gospodo, kajti državni pravdnik je dotično poročilo zasačil. Priziv zoper to konfiskacijo je bil brezušpešen.

Tukajšnji list „Corriere“ poročal je o neki revoluciji, ki se bi bila vršila mej židovi ženskega samostana v Čedadu na Italijanskem. Revolucije seveda ni bilo v Čedadu, temveč bila je le v možganih omenjenega lista, katera se pa ponavlja, ako poroča o narodnih in verskih zadevah. Res je le, da je škof dirimiral glasove samostanskih nun, ki so se cepili pri volitvi predstojnice, ter določil, da naj bode pri enakem številu glasov ona predstojnica, ki je bila že dosedaj. Res je pa tudi, da je prišlo 12 Čedadskih nun v goriški samostan, ker italijanska vlada ne dopušča, da bi takošnji samostani vsprejemali novih nun, temveč je ukazala, da mora samostan prenehati, ko izmrjejo stare nune. A omenjena dvanajstotnica ustopila je v samostan, ko je bila dotična postava že dobila veljavo.

Iz Kranja 28. januarja [Izv. dop.] Zadnji dopis o „otroškem vrtu“ vzdramil je malo naše

krat kot ženo in moža, in beg Jacquesa Duhouxa je bil ravno iz nova oživel to za kratek čas minolo upanje. Ormancey se mu je zdel zdaj odrešenik in ravnal je z njim temu primerno. Gospod de Lisle je na glas hvalil nebo, ki ga je rešilo tako zopernega zeta, kakor je nadgozdar, tista kislica. Njegova hčer ima, kakor je dejal, boljšega pri roki in le namigniti jej je treba. To je ponovil vsakemu, kdor je hotel slišati ter se tudi ni vzdrževal, da bi vpričo deklice ne govoril o tem. Antoinetta je malomarno poslušala to brezuspešno besedičenje. Vse zmožnosti njenega duha usredotočene so bile v čakanki in njena duša oprijemala se je poslednjega upa: odgovora Jacquesovega na njeno zadnje pismo. Zdelo se jej je nemogoče, da bi bral in ne odgovoril. Prebravši te ponižne, od bolesti in strasti prošinjene vrstice, dal se bode omečiti in se vrnil. Kadar se bode tega najmenj nadejala, začula bode korake, obrnila se ter ga hipoma uzrla pred sabo, bledega in ginenga kakor tisti večer, ko jej je v salonu, zaprtem od zabojev in zavrtkov, tako burno odkril svojo ljubezen. Izprehajajoča so po vrtu, dejala je čestokrat sama pri sebi: „Morebiti ga ugledam na drevoredovem ovinku.“ Večkrat se jej je

celo zdelo, kakor da dobro znan glas za njo šepete besedo „Antoinetta“. In potem se je trepetaje obrnila, a prevara jo je sunila v srce.

Ko je bil čas, da so dohajala pisma, postal je njen smrtni strah še hujši. Vsako jutro je za vrati na dvorišči prežala na pismonosca. Slednjič je prišel dolgo pričakovani list... Ah! storil je pač konec njenemu strahu, a tudi vsem njenim upom. Mrzlično je razgrnila listič Jacquesov, potem pa se je morala za hip prijeti za ograjo. Kratke, ravne vrste bile so pisane od trdne roke, kazoč veliko jasno pisavo, katero je tolikanj ljubila. Listič ni imel zaznamenanega niti dne niti kraja in glasil se je tako-le:

„Milostiva gospodična! Zadnji razgovor, ki sva ga imela, uveril me je, da Vam je bila moja prisotnost nadležna, in da zopet želite dobiti prostost svojo. Nesem vam hotel biti še delj nadležen ter sem se udaljal. Prosti ste. Ob enem pišem gospodu de Lislu, jemlječ nazaj svojo besedo. Samo molka in pozabljenja še zahtevam.“

Jacques Duhoux.“ To je torej njegov odgovor na prelubeznivo pismo, v katerem se je bila Antoinetta tako nežno

ponižala pred njim. Odpotoval je! Brez dvojbe se je vrnil v L..., k svoji rodbini in k deklici, s katero so ga bili hoteli oženiti. Oporavila se je od uničujočega udarca in čuvstva osamelosti. Poiskala je gospoda de Lisla, puščega v kubinji, položila predenj odprt list ter odšla gori v svojo sobo, ne izgovorivši besedice. Bilo je, kakor da se je zvršil v njej preobrat. Kakor bi pihnil, odvel je jad v njej vso milosrčnost, kes in krotkost.

Fantastična, burna Undina je zopet oživela s svojim ponosom, upornostjo in strastmi svojimi. Poiskala je zabojček, v katerem je branila vsa pisma Jacquesova in vse male spomine, tičoč se njene ljubezni: v gozdu natrgane šopke cvetic, modri trak, katerega je nosila v laséh tisti dan, ko je dobila prvi poljub, knjigo, katero sta skupno čitela v malem vrtu... Vso vsebino je vrgla na ognjišče ter jo užgala; potem pa je z gorjupim veseljem gledala, kako so vsplamtevali ti ostanki ljubezni. Kadar vihar jezero vodo do dna vzburi, videti je, kako blato in pesek, zgrabljeni in vzdigneni od vrtinca, na dan spravljata ostanke mrtvih rastlin in žuželk, o katerih je bilo misliti, da so za vedno pokopane v globočinah. (Dalje prih.)

mlačne Kranjce iz politične nirvane. Vedeli smo, da bomo govorili vsem zavednim in poštenim Slovencem iz srca, a prepričani smo bili tudi, da bomo zadeli v sršenovo gnezdo. Da se je najbolj hudovala nad „negalantnem“ narodovim dopisnikom gospica vrtnarica, je samo ob sebi umevno. Da! pretila je še celo s tožbo. Bržkone premislila si je, ko se jej je ohladila prva jezica. Milostiva gospica vrtnarica! zakaj vender ne tožite? Zakaj ne prekličete javno, morebiti ravno v „Slov. Narodu“, da od nemškega „Schulvereina“ ne dobivate nikake podpore? Kaj ne, to bi bila vender prečna nevhvaležnost do nemškega „Schulvereina“?

In, ko bi ne dobival naš „otroški vrt“ nikake podpore od te strani, pošten Slovenec mu ne more biti nikdar prijazen in mora nasprotovati takemu delovanju. Mi vemo, da se je naša vrtnarica nasrkala učenosti, kako podučevati otroke v šoli nemškega „Schulvereina“ v Ljubljani! Ni nam treba še posebe zatižavati, da se tam bodoče „pionirke slavne matere Germanije“ ne uče, kako se slovenski otroci vzgojujejo slovenski, temveč kako se vzgojujejo v nemškem duhu. Vsaj to je ravno smoter teh zloglasnih šol! Mi nikakor nismo nasprotniki nemškemu jeziku, mi vemo, da je več ali manj potreben vsakemu olikanemu Slovincu; da bi se pa učepljeval 4 do 5 letnim otrokom, ki za silo komaj klepečejo v svojem materinem jeziku, tuj, neznan jezik — temu se protivimo, ker to je zoper vsa pedagoška načela, ker to je nepotrebno breme za nerazvite duhove in na veliko kvar materinemu jeziku slovenskemu. Saj itak dosti zgodaj prično podučevati našo deco po ljudskih šolah v blaženi nemščini. Jako pomilujemo pa one stariše, ki imajo o svojih lastnih otrocih tako slabo mnenje, da jim niti toliko ne prištevajo, da se bodo zlahka priučili nemščine, ko bodo za to godni in razviti.

Nekateri opravičujejo gospico vrtnarico, češ, da kramlja z otroci tudi slovenski ali kakor pravijo „kranjski“ (pač imajo prav, ker slovenskega niti ne zna ne!) in da je uči slovenske pesnice. Za boga svetega! kako neki hoče govoriti z vašimi otroci, kakor slovenski, ko vendar ne znajo družega jezika. Saj bi še vi, kakor ste „kunštni“, debelo gledali, ko bi vas kdo nagovoril kitajski! In ti te nedolžne pesnice? Ne razumete, da je to le „pesek v oči“?

Ne čudimo se slednjič če vsega tega ne umeje priprost rokodelc (izmej krojačev in čevljarjev rekrutujejo se namreč — kakor smo že zadnjič povedali — otroci za „nemški vrt“), pač pa ne razumemo, da tega ne uvidijo ali boljše rečeno nečejo uvideti gospodje, ki so se baje kedaj že javno potezali za pravice slovenskega naroda in jezika — mi jim le kondolujemo!

Pa bodo zopet upili: „Diese rohen Slovenen“, ali bomo pa morda zopet slišali za hrbotom nežni glasek še nežnejše gospice: „Pfui! pfui! wie roh! wie gemein! Kaj ne, kako je to fino, gospod urednik? O blažena nemška kultura!“

Iz Kamnika 28. januarja. [Izv. dop.] Pevsko društvo „Lira“ imelo je v 23. dan januarja svoj 7. občni zbor. Izvoljeni so bili sledeči gospodje: Martin Novak, predsednikom; Avgustin Stefančič, podpredsednikom; Ignacij Trampe, blagajnikom; Ljudevit Stiasny, tajnikom; Anton Arigler, arhivarjem; Fran Stele, pevovodjo in Anton Bintar, pevovodje namestnikom. Društveni zastavonoša je kot prejšnje leto gosp. Anton Arigler, a njegov namestnik g. Anton Bintar.

Na predlog g. Stela-ta je bil gosp. Stanič, notarijski koncipijent v Kamniku, izvoljen soglasno častnim udom. Gosp. Stanič, bivši predsednik „Lire“, je namreč ves čas svojega bivanja v Kamniku naše društvo gmotno podpiral, pridobil mu delujočih in podpornih udov ter pevce pri raznih prilikah z lepimi in jedrnatimi govori navduševal za lepo petje. Gojil je v društvu posebno narodno petje, v katerem je neprekosljiv. Želimo, da bi še mnogaja leta društvu v korist ostal v Kamniku. — G. Vremšaku in staremu odboru izrekla se je soglasno za ustrajno in plodovito delovanje splošna zahvala.

Odboru se je tudi posrečilo v zadnjem času društvu pridobiti več izvrstnih pevskih močij. Ker je število pevcev zdatno narastlo in ker ima društvo sedaj jako marljivega in nadarjenega pevovodjo, upati je ne samo, da bode „Lira“ v letošnjem letu vrlo napredovala, ampak da se bodo tudi Kamničani za to društvo bolj zanimati začeli.

Iz Šmarja pri Jelšah 28. januarja [Izv. dop.] Dne 23. t. m. bil je v Šmarji prvi

občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda. Zbor so počastili s svojo navzočnostjo gostje iz Slatine, a kmetско ljudstvo se ga je mnogobrojno udeležilo, kar svedoči, da je šmarijski okraj res prešinjen z narodno probujenostjo. Gg. Mariborski bogoslovci želeli so društvu z brzovajko najboljši uspeh. Dne 1. svečana priredi Šmarijska prostovalna požarna bramba v prostorih narodne čitalnice plesni venček, pri katerem svira povsem Dolenjštajerskem dobro znana Šmarijska godba. A želeli je pač, da bi se ples v slovenskem jeziku aranžoval!

Dne 2. svečana priredi „katol. pol. društvo“ v Slatini veselico s petjem in godbo. Začetek ob 6. uri zvečer, ustopnina 40 kr. Čisti dohodek je namenjen deloma Šmarijsko-Slatinski podružnici sv. Cirila in Metoda, deloma drugim dobrotelnim zavodom. Že ta plemeniti namen je dovoljni povod, da se te veselice Šentjurski, Šmarijski itd. narodnjaki v obilnem številu udeležijo. G. Slavo Mašik, doktor medicine, preseli se še to zimo iz Šmarja v Gradec pri tej priliki izražamo svojo željo, da bi se okrajni zastop tudi v prihodnje oziral na slovenske oziroma slovanske kompetente.

Domače stvari.

— (Nepotrjena konfiskacija.) V 284. številki dne 13. decembra l. l. priobčili smo bili dopis iz Trsta z naslovom: Pritožba do c. kr. poštneega vodstva v Trstu. Državno pravdnštvo je rečeno število zaplenilo, c. kr. deželno sodišče pa dne 18. decembra 1886 št. 11775 zaplenbo potrdilo. Vsled ugovora našega urednika g. Železnikarja je pa c. kr. deželno kot tiskovno sodišče dne 31. decembra 1886 spoznalo, da se omenjeni dopis ni zagrešil proti §. 300 kaz. zak. Proti tej odločbi uložilo je državno pravdnštvo pritožbo na c. kr. nad-sodišče v Gradci, a slednje je to pritožbo z naredbo z dne 12. t. m. št. 275 odklonilo. Z veseljem beležimo to nepotrjeno konfiskacijo, ker je dokaz objektivnosti naših sodišč.

— (Dva domoljuba.) Te dni so dotične gosposke izplačale svoti po 100 gld., ki sta ji družbi „sv. Cirila in Metoda“ testamentarično volila umrla zasebnica v Radovljici, Magdalena Golob, in pokojni Ljubljanski meščan. Ivan Rozman. Ljubiteljema svoje domovine tudi še nad njunima preranima grobovoma ohranimo mil spomin.

— (Hanus Bülow) zavzema mej sedaj živečimi umetniki jedno prvih mest in vsi pravi muziki in veščaki ga visoko čislajo. Nemški šovinisti, ki imajo umetnost le na jeziku, v srci pa slepo strast, uprizorili so nanj pravo hajko in zlasti v Draždanih ga prav neolikano vsprejeli. Draždancev vzgled ohrabil je tudi naše nemškutarje, ki pri takih prilikah radi igrajo ulogo znane dolgouhe živali v „Trippstriller Stadtmusikanten“. Sobotni „Wochenblatt“ priobčil je namreč poslano proti Bülowu, „dem zu einer traurigen Berühmtheit gewordenen Clavierspieler“ (sic!), v katerem ga svari, naj v Ljubljano ne hodi. Ne vemo za gotovo, kdo je zagrešil to poslano, dasi se menda ne bomo motili, ako ga zarezemo na rovaš neizogibnemu profesorju Binderju ali kateremu njegovih pristašev, to pa dobro vemo, da je to poslano v vseh boljših in v vseh zares omikanih krogih veliko nevoljo vzbudilo. Saj je pa tudi naravno, da človek tolikej aroganci nasproti ne more miren ostati. „Wochenblatt“, katerega, kakor je Dežman rekel, itak nihče ne čita, bode umetnikom prve vrste zabranjeval ali vsaj odsvetoval pohod našega mesta? Mala peščica hujskačev s par c. kr. profesorji na čelu drzne se govoriti v imenu našega mesta, in bi rada zopet demonstracijo. A naj le poskusijo, spekli se bodo, da jim bode po ušesih zvonelo, kajti uprav pobalinsko ščuvanje proti Bülowu že vsakemu preseda. Hanuš Bülow je rodom Nemec, srd nemških šivonistov proti njemu izvira pa iz tega, ker je Bülow sodeloval v koncertu „Umlecke besede“ v Pragi, se udeležil banketa, njemu na čast prirejenega, in ker se je na tem banketu jako laskavo izrekel o muzikalnem napredku Čehoslov. nov. To priznanje slovanskega napredka bilo je ogenj v strehi in zaradi tega vsa srd in vse demonstracije. Dunajčanje naredili so izjemo in pri dveh koncertih bil je z odobravanjem in ploskanjem takoj pri nastopu vsprejet. Tudi v Ljubljani ga bomo z velikim veseljem vsprejeli, ako nas počasti s svojim pohodom in skrbelo se bode, da bodo njegovi koncerti izvrstno obiskani in da dobi Nemec umetnik Hanuš Bülow v nas zadoščenje za surovosti nekaterih zaslepljenih nemških rojakov.

— (Jugoslovanska akademija.) Preteklo soboto čital je slavni naš rojak in akademije pravi član g. Matija Valjavec svojo razpravo: „Naglas u prezentu osnova s nastavkom i u novoj slovenštini“.

— (Pogrebno društvo Marijine bratovščine) imelo je včeraj dopoldne v mestni dvorani svoj jako številno obiskani občni zbor. Predsedoval je predstojnik g. Regali. Iz poročila odborovega je razvidno, da so bili koncem l. 1886 2503 udje, in sicer moških 648, ženskih pa 1855. Na novo je pristopilo 232 udov. Društveno premoženje se je preteklo leto le za 38 gld. 71 kr. pomnožilo. Glede društvene loterije za zidanje društvene ubožne hiše „Marijinega doma“, bil je loterijski odsek primoran, ker se je do sredi novembra kljubu vsemu naporu loterijskega odseka od 50.000 srečk jih le 1700 prodalo, prositi c. kr. finančno ministerstvo, da se je srečkanje za jedno leto na 1. dan decembra 1887 preložilo. Pregled računa kaže, da je bilo dohodkov 5967 gld. 16 kr., izdatkov pa 5958 gld. 32 kr., tako da je ostalo v blagajnici koncem leta le 8 gld. 84 kr. Za 112 velikih in 56 malih pogrebov z nosilci, stražo pri mrličih in s svetilci vred izdalo se je 3204 gld. 73 kr. Predstojništvo je stalo 460 gld., pregledovalci računov 30 gld. Premoženje znaša 25.522 gld. 63 kr. Državni papirji in srečke znašajo 3019 gld. 5 kr., na posestva uknjižena dolžna pisma pa 18.396 gld. 99 kr. Orodje in blagajnica zaračunilo se v „popisu in stanji“ premoženja s 1944 gld. Predlog, da bi se letnina udov povišala od 50 kr. na 80 kr., se odkloni, pač pa se vsprejme predlog, da se letnina poviša od 50 kr. na 60 kr., kar bode kolikor toliko marsikaterega revnega uda, in teh ni malo, kakor odborovo poročilo smo priznava, le bolelo. V odbor so bili voljeni prejšnji odborniki. Predstojnik je g. J. Regali, namestnik mu Anton Klein, tajnik Fran Šturm, blagajnik pa mesto lanske leto izvoljenega g. Janeza Dimića zidarski mojster g. Jakob Zupančič.

— (Prememba v posesti.) Amortovo hišo za starim streliščem, Strni pot št. 4. v Ljubljani, ležečo krasno na griči, katero je na javni dražbi pred letom kupil advokat dr. Suppan, kupil je od njega c. kr. okrajni sodnik v Loži za 3600 gld.

— (Pojasnilo.) Piše se nam: Z ozirom na dopis „Od beneške meje“ v 17. listu Slov. Naroda treba je razjasniti, da oni dve mladenki v 2. listu Dunajske „Ill. Zeitung“ ne predstavljata dveh Kanalk (na Goriškem), nego dve Konavljanki (v Dalmaciji.) Konavljje (it. Canali) je župa mej Dubrovnikom in Erceg novim (Castell nuovo) in ondu se dekleta res tako nosijo, kakor se vidi na omenjeni sliki. Tolmač sliki pa je v svojej „deutsche Gründlichkeit“ prestavil Konavljje na Goriško in na Furlansko.

— (Zanimiva svatba) bila je dne 24. t. m. v neki župniji na Štajerskem. Ženin se je pisal Medved, nevesta Maček. Družica je bila hči posestnika Vrabca, priči sta bila posestnika Jelen in Polh, godca pa Volk in Zajec.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi bralno društvo Borovniško dne 2. februarja v prostorih g. Jos. Koširja. Program: Ples. Tombola. Prosta zabava. Godel bode kvartet Ljubljanskih godcev. Ustopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr., za rodbino 1 gld. Začetek ob 7. uri. Najuljudneje vabi odbor bralnega društva.

— (Vabilo k plesni veselici,) katero priredijo Rakeški fantje 6. svečana 1887. v šolskih prostorih. Mej počitkom bode tombola. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopnina za gospode 1 gld. Čisti dohodek je namenjen Rakeški šoli in požarni brambi.

— (Vabilo na veselico,) katero priredi dne 13. februarja 1887. Starotrška čitalnica v prostorih gosp. Matevža Tomca v Staremtrgu s tombolo in kostumovanim plesom. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za ude: osoba 40 kr., z družino 60 kr.; neudov plača osoba 60 kr., z družino 1 gld. Mnogobrojne udeležbe se uljudno nadeja odbor.

— (Vabilo) k plesni veselici, katero napravi prostovoljna požarna bramba v Postojini v prid svoji blagajnici v nedeljo 6. svečana t. l. v čitalničnih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za posamezne gospode 60 kr., z obitelji 1 gld.

— (Diletantiško gledališče v Sevnici) napravi v sredo dne 2. febr. t. l. predstavo. Predstavljalo se bode: I. Župan. Izvirna šaloigra v dveh delih. Spisal Miroslav Vilhar. — II. Petje. —

III. Eno uró doktor. Burka v jednom dejanji. Poslovenil J. Alešovec. — Začetek ob 7. uri zvečer. — (Razpisano) je mesto davčnega pristava v XI. razredu pri c. kr. davkarjih na Kranjskem. Prošnje do 10. marca.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolov in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsač dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (19 1)

Trpotčev izvleček
z apno-izozom, zanesljiv, upliven in 20 let preiskusan proti sušici, plućnici, kataru, kašlju in pomanjkanju krvi. — Cena gld. 1.10. — **Franciskova lekarna na Dunaji, V., Hundsturmstrasse št. 113, lekarna Ub. pl. Trnkoczy v Ljubljani in v največ lekarnah.** (855—3)

Listnica upravnistva: Onim gospodom, ki so poslali pisma za inserate: Pisar išče službo, glasovir se prodaja, vsprejme se spreten pisar, vsprejme se učenec in prodajalnik se kupi, naznanjamo, da smo poslali dotična pisma na svoja mesta.

Loterijske srečke 29. januarja.
V Linci: 45, 56, 24, 76, 79.
V Trstu: 40, 18, 60, 55, 84.

Tuji:

30. januarja.
Pri **Stana:** pl. Mathauschek z Dunaja. — Schurbi iz Celja. — Bazaut z Dunaja. — Wüster iz Kočevja. — Weiss, Sruh, Werner z Dunaja.
Pri **Matej:** Horowitz, Guttman z Dunaja. — Wassmuth iz Graca. — Paschka, Hemerich, Kraus, Fischer, Ivancowich, Baumgarten z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

26. januarja: Alojzi Dežman, delavke sin, 8 mes., umrl je na Tržaški cesti pri tovarni za smodke potoma v bolnico, za škariatiko.
27. januarja: Urša Blaž, cunjarica, 85 let, Hilkerjeve ulice št. 12, za starostjo. — Hedvika Zima, učiteljeva hči, 8 let, Kolodvorske ulice št. 31, za škariatiko.
28. januarja: Friderik Petrič, sin izdelovalca orgelj, 6 mes., sv. Petra nabrežje št. 65, za vodenico v glavi. — Marijana Jurman, mizarjeva hči, 2 1/2 leta, Strni pot št. 4, za katarom v črevesu. — Franca Jerin, črevljarska hči, 9 mes., Florijana ulice št. 16, za Brighovo boleznijo.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	487	Surovo maslo,	90
Ječmen,	422	Jajce, jedno,	3
Oves,	276	Mleko, liter,	8
Ajda,	406	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	471	Teleče,	54
Koruz,	504	Svinjsko,	52
Krompir,	285	Kostrunovo,	34
Leča,	11	Pišanec,	50
Grah,	8	Golob,	20
Fižol,	10	Seno, 100 kilo,	285
Maslo, kgr.	1	Slama,	285
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen,	60	„ mehka,	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. jan.	7. zjutraj	750.23 mm.	— 9.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	749.47 mm.	— 2.0° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	749.55 mm.	— 6.1° C	sl. zah.	jas.	
30. jan.	7. zjutraj	749.27 mm.	— 10.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	748.05 mm.	— 3.° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	747.73 mm.	— 6.6° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 5.8° in — 6.5°, za 4.5° in 5.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 31. januarja t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 55 kr.
Srebrna renta	80 „ 50 „
Zlata renta	109 „ 20 „

5% marena renta	98 gld. — kr.
Akcije narodne banke	861 „ — „
Kreditne akcije	275 „ 70 „
London	127 „ 60 „
Srebro.	10 „ — „
Napol.	10 „ 08 1/2 „
C. kr. cekini	6 „ — „
Nemške marke	62 „ 57 1/2 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127 „ 25 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 165 „ — „
Ogerska zlat. renta 4%	97 „ 85 „
Ogerska papirna renta	88 „ 85 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „ 60 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 „ 174 „ 50 „
Kreditne srečke	10 „ 16 „ 50 „
Rudolfove srečke	120 „ 106 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 106 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	211 „ — „

Ginjenim srcem naznanjamo tužno vest, da je naša 3letna hčerka

MIMICA ZADNIK

po hitri bolezni, v 27. dan tega meseca bila poklicana v večnost.
Naša žalost o tej zgubi je zares nepopisljiva, tolaži nas vendar sočutje naših mnogih zbranih pravih prijateljev.
Sprevod nepozabljive hčerke bil je sijajen, sočutje je občinstvo našo žalost in to nam je tolažba v britkosti.
Ljubljeno našo hčerko priporočamo v blag spomin.

Begnje, dne 28. januarja 1887.

(69) Anton in Henrieta Zadnik.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navali krvi, otrpnenih uših, skuženem zalogel, pomanjkanju slasti do jedij, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna skatljica samo 21 kr., jeden zavoje s 6 skatljicami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoje se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (748—12)

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Pokazalo se je, da je posebno dobro za okrevanje po hudih boleznih in pri pomurju
B. Strassenicky-jevo
zdravilno sladno pivo,
katero je analizoval gosp. profesor dr. Kratschmer in katero so poskusili in priporočajo gospodje: dvorni svetnik in profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik in profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik in profesor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert, vladni svetnik in profesor Schnitzler, profesor Hofmohl. **Prospekti zastoj.**
Glavna zaloga in kleti: (821—13)
Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.
Zaloga v vseh boljših lekarnah.
Zaloga v Ljubljani: J. Swoboda, lekar, G. Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

Za vinogradno gospodarstvo išče se

vrtnar,

ki je spreten v požlahtnovanji ameriških trt in je zadovoljen z 10 gld. mesečne plače, s prostim stanovanjem in kmetsko hrano. (86—1)

Pismene ponudbe naj se pošiljajo na A. T. v Ljubljani, Reselova cesta št. 18, I. nadstr., na desno.

Skušena štupa za živino po 50 kr.

Vspešna ozdravljenja, katera so vsled rabe te štupe po izbornih in vestransko učinkujočih lastnostih dosegli živino-zdravniki in živinorejci, storila so, da ista velja za prvo zdravilo pri vseh boleznih vsakega domačega živine, ter se priporoča vsakemu gospodarju, naj to štupo ne rabi nemo doma samo pri vseh notranjih živinskih boleznih, ampak jo mora vedno imeti doma pri rokah. Ozdravlja vse plućne bolezni goveje živine, kakor plućno gujilobo, kašelj in plućno vnetico prav temeljito. Pri napenjanji, grizenji, zabasanji, če se je več dā, akaže se kot prav dobro domače zdravilo. Pri redni porabi pomagala je štupa v največ slučajih gledé nalezljivih boleznij kot odvajajoče sredstvo. Ta živinska štupa je velike koristi za vse domače živali, sesalce. Krave, ki dajejo slabo mleko, dobé že v kratkem času izvrstno mleko. Dalje rabi za čiščenje živine, kadar teleti; telčki se vidno dobro redé, ako 8 dñij dobivajo to štupo. Ta štupa za živino je skušeno kri čistilno zdravilo, ter odganja vse bolezenske snovi iz telesa.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznij, kašlja, plućnih in vratnih boleznij. Pospešuje prebavljenje, čisti kri, odvaja vsako zaslozenje in nečiste snovi skozi nos in po očalu jako močno in temeljito.

Odpravlja tudi vse gliste, kakor hitro konj zboli na tej bolezni. Dalje ima tudi to lastnost, da živina sopen rada je, ako prej ni marala, ter vzdržuje konje, da so debeli, okrogli in ognjeni. Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld. (803—15)

Dobiva se v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—48)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Srečke za uboge,

izdane od Dunajskega magistrata, glavni dobitok 1000 cekinov v zlatu itd.

Originalne srečke po 50 kr.

Javno žrebanje neprekljcljivo dne 22. februvarja 1887. 5100 dobitkov v vrednosti nad 80.000 gld.

Mnogo dobitkov v cekinih, srebrnih goldinarjih, Dunajskih komunalnih srečkah po 100 gld., zlatinah in srebrninah itd.

Ta loterija, katero napravi po izjemnem Najvišjem dovoljenji Njega veličastva Dunajsko mesto, se ne sme primerjati s tako imenovanimi efektnimi loterijami, ki v primeri s številom srečk nudijo le neznatne, največ ničvredne dobitke. Ako se naroči 10 srečk za 5 gld., se srečke franco pošljejo z ofcijalno listo žrebanja. — Ako se pa naroči manj kakor 10 srečk, naj se priloži 20 kr. za frankovanje in došiljatev ofcijalne liste žrebanja. (954—4)

Kdor kupi več srečk, se mu pri tej loteriji nobena ne navrže.

MENJALNICA

SCHELHAMMER & SCHATTERA

na Dunaji.

V provincijah dobivajo se po bančnih podjetjih in menjalnicah, skoro vseh poštah in lot. kolekturah.